

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/84775,Lobarzewski-Jan-Kanty-Hiacynt-Jacek.html>
2022-12-03, 14:00

Łobarzewski Jan Kanty Hiacynt Jacek

ŁOBARZEWSKI Jan Kanty Hiacynt Jacek (17 XII 1814, Łubno k. Dynowa – 6 I 1862, Lwów), prawnik, botanik, podróżnik. Syn Fortunata i Joanny z Wiszniowskich.

Ukończył studia prawnicze na Uniw. Lwowskim, następnie przyrodnicze w Wiedniu. Zajmował się algologią, anatomią i fizjologią roślin oraz geografią roślin. W latach 40. XIX w. badał wraz z W. Polem Karpaty i zgromadził obszerne zbiory florystyczne, w znacznym stopniu niezachowane. W 1850 objął Katedrę Historii Naturalnej na Uniw. Lwowskim, gdzie wykładał m.in. botanikę i mineralogię, jako pierwszy wprowadził do programu nauczania ćwiczenia mikroskopowe oraz w 1852 założył uniwersytecki Ogród Botaniczny, którego został dyrektorem. Ł. uznaje się za pioniera geografii roślin w Polsce, w 1849 ukazała się jego pionierska praca *Pojęcie geografii roślin i rzut oka na roślinność kuli ziemskiej*, jednak najcenniejsza, *Geografia roślinna Polski*, w rękopisie wraz z mapami oraz znaczna część całej spuścizny zaginęły w XIX w., a częściowo zostały opracowane przez W. Pola. Ł. pozostawił kilka publikacji naukowych, w tym: na temat mchów Galicji (1847, 1849), *O owadach lasy niszczących* (1851). Zbiory zielnikowe Ł. podarował częściowo swojemu przyjacielowi W. Dzieduszyckiemu, resztę zaś po jego śmierci sprzedano do Muzeum Dzieduszyckich we Lwowie (obecnie Narodowe Muzeum Historii Naturalnej Ukrainy). Cenny jego zbiór zielnikowy wątrobowców z Bieszczadów Wschodnich zachowany jest w Zielniku Wydziału Biologii UW.

SBP (T. Ostrowska).

G. Brzęk: *Muzeum im. Dzieduszyckich we Lwowie i jego Twórca*, Lublin 1994; I. Rejment-Grochowska: *Wątrobowce Bieszczad i niektórych innych części Karpat Wschodnich w zbiorach Hiacynta (Jana Kantego Strzemie) Łobarzewskiego*,

„Acta Societatis Botanicorum Poloniae” 1958, Vol. 27, No 2.

Beata Wysokińska

[Poprzedni](#)
[Następny](#)